Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 196/2026
25.02.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милана Алановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.1695/22 од 08.04.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.443/25 од 22.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 25. фебруара 2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Алановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.1695/22 од 08.04.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.443/25 од 22.10.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.1695/22 од 08.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, казна затвора у трајању од једне године, а за кривично дело из члана 296. став 1. КЗ казна затвора у трајању од пет месеци, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца. У ову казну, окриВљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено на задржавању од 21.01.2022. године до 23.01.2022. године.

Истом пресудом на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три године, рачунајући од дана дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан да суду и Основном јавном тужилаштву у Новом Саду накнади трошкове кривичног поступка, као и да накнади трошкове кривичног постука оштећенима на име награде и нужних издатака њиховог пуномоћика, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.443/25 од 22.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.1695/22 од 08.04.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Милан Алановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног осудити на блажу казну.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у уводу захтева, као разлог подношења, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, а у образложењу захтева не наводи ниједну повреду из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно повреду члана 440. ЗКП, истицањем да је погрешан закључак нижестепених судова о постојању узрочно-последичне везе између повређивања оштећених и пропуста на страни окривљеног, обзиром да се примарним узроком саобраћајне незгоде сматра контакт између возила окривљеног и возила којим је управљала оштећена, док се налетање трећег возила на возило оштећене сматра секундарним контактом, те при чињеници да су све повреде које је оштећена задобила критичном приликом настале од налетања возила Пасат којим је управљао оштећени ББ на њено возило, а не од ударца возила Шкода којим је управљао окривљени.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да је нижестепеним пресудама окривљени престрого кажњен, те да суд приликом одмеравања казне није у довољној мери цени све околности, а посебно чињеницу да окривљени раније није

осуђиван за истоврсна кривична дела, нити за прекршај због вожње у алкохолисаном стању, којим наводима указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како погрешно и непотпуно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешна оцена доказа, односно повреда закона из члана 440. ЗКП и повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић